

Kod przedmiotu

Kierunek

Wokalistyka

Specjalność

Wokalno-aktorska

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem.

Cele kształcenia

Podstawowym celem tego przedmiotu jest wyrównanie poziomu wiedzy studentów o podstawowych pojęciach i zagadnieniach, związanych z muzyką. Ukończenie kursu zasad muzyki powinno umożliwić sprawne posługiwanie się terminologią oraz innymi narzędziami niezbędnymi w dalszych studiach oraz w ogóle pracy zawodowego muzyka. Nade wszystko rozwijane są więc kompetencje społeczne, choć odbywa się to oczywiście poprzez przekazywanie odpowiedniej wiedzy i rozwijanie licznych umiejętności.

Specyfika Wydziału Wokalno-Aktorskiego polega między innymi na tym, iż część studentów rozpoczyna edukację muzyczną dopiero na poziomie studiów wyższych i konieczne jest dokładne zapoznanie ich z elementarnymi zagadnieniami, dotyczącymi muzyki. Na zajęciach z zasad muzyki studenci otrzymują podstawową wiedzę o rodzajach muzyki, elementach dzieła muzycznego, muzycznych środkach wykonawczych, formach muzycznych, akustyce i harmonii. Osobnym działem są zasady muzyki (w ścisłym znaczeniu tego pojęcia), gdyż stanowią one punkt wyjścia do dalszego kształcenia studentów, którzy przystępując do studiów nie posiadają wykształcenia muzycznego. W tej części zajęć są wprowadzane podstawowe pojęcia muzyczne, dotyczące dźwięku, jego wysokości, sposobów notacji, skal muzycznych, a nade wszystko zagadnienia związane z rytmem muzycznym, które akurat na tym kierunku stanowią podstawę, bazę, na której mogą się oprzeć wykładowcy innych przedmiotów.

Dział, stanowiący wprowadzenie do form muzycznych, jest realizowany poprzez analizę słuchanych utworów. Prezentowane są kompozycje z różnych epok. Na ich przykładzie omawiane są także poszczególne elementy dzieła muzycznego (melodyka, rytmika, metrum, harmonika, dynamika, agogika, kolorystyka, artykulacja), szczególna uwaga poświęcona jest problemom fakturalnym. Studenci ćwiczą później np. sposoby przekształcania tematów w utworach polifonicznych (poprzez inwersję, augmentację, diminucję itd.). Przy okazji omawiania instrumentów muzycznych są też uczeni, jak odczytywać w partyturze partie poszczególnych instrumentów (także tych transponujących i zapisywanych w starych kluczach).

Treści programowe nauczania

Podział muzyki, ogólne wiadomości o elementach dzieła muzycznego, akustyka, muzyczne środki wykonawcze, wprowadzenie do harmonii, zasady muzyki (notacja, rytm muzyczny, metrum muzyczne, inne zjawiska metryczno-rytmiczne, agogika i dynamika, system temperowany, skala, gama tonacja, interwały, diatonika, chromatyka, enharmonia, budowa gam krzyżkowych i bemolowych, pokrewieństwo tonacji, transpozycja, inne skale poza systemem dur-moll, artykulacja, frazowanie, skróty pisowni muzycznej).
[Szczegółowy opis poszczególnych działów znajduje się w programie.]

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student powinien wykazywać znajomość elementów dzieła muzycznego oraz podstawowych wzorców budowy formalnej utworów (K1_W03).
- Rozpoznawać i definiować wzajemne zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania oraz wykorzystywać tę wiedzę dla dalszego rozwoju artystycznego (K1_W15);

- w zakresie umiejętności

- Student powinien opanować efektywne techniki ćwiczenia, umożliwiające ciągły rozwój poprzez samodzielną pracę (K1_U15).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Student powinien znać i stosować właściwą terminologię z zakresu muzyki, tańca i gry aktorskiej (K1_K10).

Osiągnięcie efektów kształcenia w zakresie wiedzy odbywa się przede wszystkim na bazie dwóch działów – nauki o muzyce oraz wprowadzenia do form muzycznych, dzięki czemu studenci poznają zarówno elementy dzieła muzycznego, jak i podstawowe wzorce formalne utworów muzycznych. Nauka podstaw harmonii, przydatna później na przykład przy samodzielnym „rozśpiewywaniu się”, pozwala zrozumieć zależności pomiędzy teoretycznymi a praktycznymi aspektami studiowania; podobną rolę spełniają podstawy instrumentoznawstwa (np. umiejętność odczytywania partytury, w tym dźwięków instrumentów transponujących). Umiejętności studenta są rozwijane na przykład na bazie działu, określanego jako zasady muzyki (w ścisłym znaczeniu), ale także poprzez samodzielne próby przekształcania tematu z wykorzystaniem środków techniki polifonicznej itp. Podstawową rolą nauki z zakresu zasad muzyki są kompetencje społeczne. Student dostaje narzędzia, dzięki którym rozumie i potrafi wykorzystywać na innych zajęciach (a także w dalszym życiu zawodowym) fachową terminologię muzyczną.

Metody nauczania

Wykład.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	1	1				
Ilość godzin w semestrze	30	30				
Rodzaj zaliczenia	zs	zs				
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Pod koniec każdego semestru studenci są zobowiązani wykazać się znajomością zagadnień, omawianych na zajęciach. Zaliczenia obejmują po kilka działów i są uzależnione od materiału, przerabianego na zajęciach w danym semestrze.

Pod koniec pierwszego semestru studenci przystępują do kolokwium z następujących działów: podział muzyki, zasady muzyki (notacja, rytm muzyczny, metrum muzyczne, inne zjawiska metryczno-rytmiczne, agogika i dynamika, system temperowany, skala, gama tonacja, interwały, diatonika, chromatyka, enharmonia, budowa gam krzyżkowych i bemolowych, pokrewieństwo tonacji, transpozycja, inne skale poza systemem dur-moll, artykulacja, frazowanie, skróty pisowni muzycznej), muzyczne środki wykonawcze, akustyka.

Po zakończeniu drugiego semestru odbywa się kolokwium z działów: ogólne wiadomości o elementach dzieła muzycznego, wprowadzenie do form muzycznych, wprowadzenie do harmonii.

Podstawą zaliczenia roku jest pozytywne i terminowe zaliczenie obu kolokwium. Zgodnie z założonymi efektami kształcenia po ukończeniu kursu zasad muzyki w zakresie wiedzy student powinien wykazywać znajomość elementów dzieła muzycznego oraz podstawowych wzorców budowy formalnej utworów, a także rozpoznawać i definiować wzajemne zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania oraz wykorzystywać tę wiedzę dla dalszego rozwoju artystycznego. W zakresie umiejętności student powinien opanować efektywne techniki ćwiczenia, umożliwiające ciągły rozwój poprzez samodzielną pracę, natomiast w zakresie kompetencji społecznych student powinien znać i stosować właściwą terminologię z zakresu muzyki, tańca i gry aktorskiej. Spełnienie tych wymagań jest niezbędne do zaliczenia przedmiotu zasady muzyki.

Literatura (piśmiennictwo)

- Franciszek Wesolowski, Zasady muzyki, Kraków 2004.
- Danuta Wójcik, Nauka o muzyce, Kraków 2003.
- Mieczysław Drobner, Instrumentoznawstwo i akustyka, Kraków 1986.

Język wykładowy

Polski, niemiecki.

Imię i nazwisko wykładowcy

dr Beata Stróżyńska